Kis-Czell, 1900. II. évfolyam. 6. szám. Vasárnap, febrár 4.

KIS-CZELL ÉS VIDÉKE

KÖZERDEKŰ FÜGGETLEN UJSÁG.

Mejelen minden vasárnap. Jelige: »Küzdelem az igazságért!«

Fél evre . . 8 kor | N. gyedevre . . . 2 kor.

Szerkesztővel értekezhetni: szerdán, csütör ökön és pénteken.

Felelős szerkesztő: HUSS GYULA.

Szerkesztőség es kiadóhivatal: Kis-Czell, Gyarmati-ér 76. szám. Ide intézendők a lap szellemi és anyagi részét illető minden küldemények. Nevtelen levelek figyelembe nem vétetnek.

Magyar ipar.

Harmincz esztendő óta tömérdek czikkely, parlamenti és egyéb beszéd szól a magyar ipar pangásáról. Ajánlottak ellene megszámlálhatatlan panaceát, próbálták igy, próbálták amugy, de szemben azzal a nagy szabásu fellendüléssel, amelyet az ország az utolsó évtizedekben minden más téren produkált, az ipari fejlodés ma is alig vehető számba.

Okot erre mi is mondhatnánk elegett. A magyar nem iparüző nep. Foldje, szokasai, erkölcse elsősorban mind az agrárfoglalkozások felé terelték. És ha reá is lanyalodik valami mesterségre, megelégszik vele, hogy szük körben, csekély eszközökkel üzze. Hiányzik belőle az üzleti szellem, az élelmes ég; e tényezők nélkül pedig az ipar igazi felpezsdülése nem képzelhető.

Klaszikus példa erre Szirákynak, a nagyhirü fehérvári bicskakészitőnek esete, amelyből anekdota vált immár. Pompás, feltétlenul versenyképes készitményeinek a messze külföldön is hire ment és egy angol czég fényes rendelést tett nála: egyszerre 200.000 darab csillagos bicskára. Az öreg fejcsóválva fogadta az ajánlatot: nincs jobb dolga az an hogy hossz viczczeket faragjon.

És ad acta tette a rendelést. Sohasem birták neki megmagmagyarázni, hogy egy tényes üzletet szalasztott el, amelyhez a tőkét bármely nagy pénzintézet szivesen bocsátotta volna rendelkezésére.

Az ilyen Szirákyak ma is számosan vannak a magyar iparosok között, többen mint sem gondolnók. Gyáraink már vannak, de hihetetlen az az aggodalmasság, a vállalkozási kedv és bátorság teljes hiánya, amelylyel kevés kivétellel ügyeiket kezelik.

Egyik legszembetünőbb példa erre az a mód, ahogyan a magyar iparczikkeknek reklamot csinálnak.

Ma a reklam fontosságát magyarázni felesleges. Ez a motora mindennek, a szárny, amely merész röpüléssel viszi a vállalkozó sokat sikerre. Nélküle béna minden ipari, vagy kereskedelmi kezdeményezés, erejét veszíti a legértékesebb idea is. Aki okosan tudja felhasználni, silányabb czikkével is jobban boldogul, mint nélküle a legjobb, legtökéletesebb produktum készitője.

A külföld régtől fogva és teljes mértékben felismerte ennek a nagyforgalmi értéknek a fontosságát. Tudatára jött annak, hogy a nyomtatott betü, amely nem ismer akadályt, alhat hegyen-völgyön, tengereken, hozzáfer mindenüvé és mindenkihez. És a külföldi iparosok és kereskedők élnek is ezzel a nagyhatalmi fegyverrel. Készitményeiket belezugják, harsogják fülünkbe, elárasztják azok hirével házaink falát, nisdvainkat, a szinlapot, gyujtószeppszámot, mindent, a mi körülöttünk van, a mi kezünkbe kerül. Akaratunk ellenére hozzászoktatnak bennünket azok nevéhez, védjegyéhez, csomagolási módjához.

De itt következik az a momentum, a melyre czikkelyünkben különösen reá akartunk mutatni.

Ujabban a magyar iparos is mindinkább számol a reklam fontosságával. Ha nem is erejéhez képest, vagy a szükséghez merten, de még is hasonlithatatlanul többet áldoz hirdetésre, plakátra, mint egy-két évtizeddel ezelőtt. De ha bemegyünk akár a főváros, akár valamely nagyobb vidéki város üzletébe, vajjon megtaláljuk-e a magyar iparczikkek eme hirdetőit? Lehet, hogy igen, de csak eldugva, mellőzöttem mint a mostohát. A kirakatban, vagy a szembetünőbb helyeken külföldi produktumok dolkodó szószóloi tünnek elénk.

TARCZA.

Az özvegy asszony.

Mert jaj ám az özvegy asszonynak! Jaj neki, ha szegényen vénségére marad: akár éhen veszhet, koldulni járhat! Jaj neki, ha szép és fiatal! Szép asszonynak csufolják, kedvében járnak dedig könny az ára ennek a kedveskedésnek.

De ezerszer jaj, ha szép is, fiatal is, meg pénze is van. Szembe »szép asszony« »nagyságos asszonyom«; jár utána fiatalja — vénje — bolonditjak, kényszeritik — ám a hata megett — de erről jobb hallgatni.

Szomoru a sors özvegy Kalinka Jánné, Nemes Katinka asszonyomnak is, mert hiába testálta reá a megboldogultja a nagy háromemeletes házat; hiába tele a pénzszekrénye; hiába ügy az ágya, akár a selyem.

Mosolygós arczáért, hajlós termetüért még mindenki megfordul utánna az utczan — mi haszna belőle?

Ha meg is siratta tisztességel vén urat, ha ki sem mozdult a gyászév alatt, ha kivárta a kinos esztendőt, ha meg is toldotta hat héttel és csak aztán ment először szinhazba — kopik a szája cselédnek, szomszédnak, megyen már, mulat már az özvegy asszony!

Hiába eteti, öltözteti a szegény gyermekeket, hiába ad minden koldusnak annyit, hogy egy álló napig folyton csak őt áldják — nem fog rajta az áldás! Marad özvegy asszony, kinek csak a pénze sok, az irigy temérdek; de barátja nincs és estéi olyan csendesek, olyan csendesek — és komorak.

Halomra veszi a drága sok könyvet, nézné, lapozgat folyton s ha végére ért, azt sem tudja mit olvasott.

Elmegy a szinházba. Sir, nevet, de ha haza jön, nincs, kinek elmondja, mit látott, mit hallott! . . .

Hiszenjártak már nala olyanok is, akik férjhez akarták adni — akár grófhoz is. Ilyen szép özvegy asszony, ilyen pénzes nagysaga! De szóba sem mert velük állni. Uramna! Hogy ő kinálja magát?!

Szomoru a sors özvegy Kalinka Jánné, Nemes Katinka asszonyomnak is, mert hiába testálta reá a megboldogultja a nagy háromemeletes házat; hiába tele a pénzszekrénye; hiába ügy az ágya, akár a selyem.

Mosolygós arczáért, hajlós termetüért még mindenki megfordul utánna az utczan — mi haszna belőle?

Ha meg is siratta tisztességel vén urat, ha ki sem mozdult a gyászév alatt, ha kivárta a kinos esztendőt, ha meg is toldotta hat héttel és csak aztán ment először szinhazba — kopik a szája cselédnek, szomszédnak, megyen már, mulat már az özvegy asszony!

Hiába eteti, öltözteti a szegény gyermekeket, hiába ad minden koldusnak annyit, hogy egy álló napig folyton csak őt áldják — nem fog rajta az áldás! Marad özvegy asszony, kinek csak a pénze sok, az irigy temérdek; de barátja nincs és estéi olyan csendesek, olyan csendesek — és komorak.

Halomra veszi a drága sok könyvet, nézné, lapozgat folyton s ha végére ért, azt sem tudja mit olvasott.

Elmegy a szinházba. Sir, nevet, de ha haza jön, nincs, kinek elmondja, mit látott, mit hallott! . . .

Hiszenjártak már nala olyanok is, akik férjhez akarták adni — akár grófhoz is. Ilyen szép özvegy asszony, ilyen pénzes nagysaga! De szóba sem mert velük állni. Uramna! Hogy ő kinálja magát?!

Zsurnaliszta irta, névtelen se volt, nagybetüs és gyönyörü. Virágos, még se czifra, hosszu és még sem unalmas, gyönyörüség volt elolvasni.

Csak olvasta, olvasta folyton; szivta magaba az édes mérget, az idvezitő, örök, hivséges barátságáról. Valaszolt is nagyhirtelen. Elhivta vasárnap délutánra.

Hogy elküldte, szivesen vette volna vissza; haragudott, békétlenkedett egész nap, nem tudta, mi baja — várta, várta a vasárnapot.

Vasárnap az ablakhoz ült; nézte az utczát, a járókelőket: ha valami csinosabb formáju embert látott, dobbant a szive kettőt-hármat hátha barátja, aki lemondott már hentesmesterségéről és most háziur; csinos ember! Kicsit kövér, kevés kopasz, gyerekeit már kiházasitotta, régóta szerelmes Katinka asszonyba és összeillenek. Özvegy mindkettő; a koruk is megegyezik: Barhamovits uram ötvennyolcz, a szép asszony huszonnét esztendős!

Sirt szegény nevettében!

Levelet is kapott majd minden nap; irak neki, hogy lángolnak érte, őrülten szeretik — ilyenkor szégyelte magat.

Egyszer aztán megjárta ő is. Karacsony felé volt. Rövid nap utan hosszu unalmas est, amikor a szoba barátságtalan, a levegő tele az ásitás baczillusaival. Ilyenkor még a névtelen levelet is szivesen elolvassa az ember.

lott — csinos fiatal ember hajlongott előtte, Idősebb nála tán 2—3 évvel.

Hogy, hogy nem, ült is már, meg beszélt is Vasárnapi csendről, ünnepről, hitről — az asszony még csak hallgatta.

Mindig hallgatta volna.

Csengett a szava, mint a kis harang és csudálatosan beszélt. Lámpagyujtáskor a zongorához ült. De milyen muzsika volt ez! Talán nem is Andrásné asszonyom csendes zongorája sóhajtott és örvendett akkorákat?

Uzsonnatájt menni készült, hogy Katinka marasztalta, csak fecsegett tovább, zsurnalista, bálról, asszonyokról, hangversenyről, divatról, közbe pedig diesérte a feles kávét, meg a habos süteményt.

— **Miért sir a hegedű?** A cigányprimás éppen egy bús magyar nótát játszik, még pedig olyan érzéssel, hogy a hallgatók egészen elérzékenyülnek. Csak egy flegmatikus uri emberre nem hat a nóta és kozönyösen olvassa az ujságot. A szomszédja odaszól neki:

— Hogy tud ilyenkor olvasni, mikor ugy sir a hegedü.

Hát mar hegyne sirna, — felel a flegmatikus ur, — mikor a nyakát fojogatjak, a hasát meg fürészelik!

— **Birósági végrehajtók kongresszusa.** A birósági végrehajtók folyó évi febr. hó 2-án országos kongresszust tartanak Budapesten, melyen vármegyénkből Szabó István szentgotthárdi, Laky Zsigmond szombathelyi és Babos Kálmán körmendi kir. bir. végrehajtók fognak részt venni.

— **Pofozás veszélye.** Ez a durva büntetésmód még nagyon sok helyen szokásos. Figyelmeztetjük azokat a hirtelenharagu szülőket, a kik első felháborudasukon nem igen tudnak uralkodni, gondoljanak arra a helyrehozhatatlan szerencsétlenségre, a melynek egy pofon a következmenye lehet. Az igy büntetett gyermek örökre megsükethet. A dobhártya ugyanis egy két fillér nagyságu, papiros vékonyságu bőrecske, mely az erős ütéstől könnyen berepedhet és könnyen megfosztja a hallástól a szegény embereket.

— **Bérletre kerestetik** Kemenesalja vidékén jóminőségü földbirtok 6—700 hold nagyságban. Ajánlatok „Bérlet" czimen a kiadóhivatalba kéretnek.

Egy 17 soros teljesen uj „Hungária" sorvető gép igen jutányos áron eladó. Megtekinthető Rosenheim Ferencz lakatos-mesternél K.-Czellben.

Színészet.

Előleges szinházi jelentés.

Van szerencsém mély tisztelettel értesiteni Kis-Czell város és vidéke n. é. mupártoló közönségét, miszerint jól szervezett dráma, vigjáték-, népszinü- és operette-szintarsulatommal, saját zenekarommal f. évi február hó első napjaiban a városba megérkeztem, s előadásaim sorozatát szerdán február hó 7-én a »Korona« vendégló termében megkezdem.

Társulatom névsora a következő:

Ügyvezetőség: Halmay Imre, szinigazgató, müvezető, rendező. Miklóssy Gyula, szinházi titkár. Torday Károly, ügyelő és könyvtáros. Kovács Berta, pénztárosnő. Kozla Vincze, díszmester. Tantossy Ferencz, szinházi ruhatári szabó. Csonó Ferencz, felelős szinlaposztó, két segéddel.

Szereplő személyzet: Nők: Halmayné Emma, operette- és népszinmü énekesnő. Kövy Juliska, operette- és népszinmü énekesnő. Torday Béláné, operette- és népszinmü énekesnő. Tuboly Klementin, drámai és vigjátéki zzende, hősnő, Kövy Kornélia, naiva és soubrette. P. Nagy Linda, drámai és vigjátéki anya. Szepessy Paula, társalgási, Farkas Janka, Kádas Mariska. Ujváry Rózsi, T. Bauer Mari, Szigeti Mari karénekesnők és segédszinésznők.

Férfiak: Halmay Imre, drama-, jellem- és társalgasi. Sárközy Alajos, népszinmü és operette baritón. Torday Béla, operette-tenorista. Szabó Ferencz, lyrai és hősszerelmes. Gabányi László, bonvivant. Tisztay Miksa, komikus, operette temör-buffo. Nagy Gyula operette-bass-buffo, komikus. Torday Károly, Palotay Gyula, Erőss József, Kiss Sándor, Parlagi György karénekesek és segédszinészek.

Müsor:

Operettek: Gésák, Görög rabszolga, Sulamith, Dunanan apó, Varázsgyürü, Talmi herczegnő. Énekes szinmüvek: Kuruczfurfang, Gyerekasszony, Az édes, Gyimesi vadvirág, Kukta kisasszony, Diplomás kisasszonyok. Szinmüvek és vigjátékok: Gyurkovics leányok, Mozgó fényképek, Aranykakas, Teknősbéka, Coulisset ur, Himfy dalai, Nőszabó, A hütlen.

Bérlet-hirdetés. 12 előadásra bérlet nyittatik a következő feltételek mellett: Körszék (oldalt és az első két sor) 10 frt. — Körszék (3. 4 és 5-ik sor) 8 frt. — Zártszék 5 frt. A bérlet előlegez eszközlésével Miklóssy Gyula szinházi titkár van megbizva.

Halmay Imre igazgató.

VASUTI MENETREND.

Érvényes 1899. okt 1-től

Bpest k. p. Győr—Fehring—Gráczi vonal Szombathely—Grácz felé.

Indul: Kis-Czellből:

Személyv. regg.	4·32 p.	Gyorsv.	6·02 p.
„ d. u.	1·54 „	Vegyesv.	8·49 „

Győr—Budapest felé.

Indul: Kis-Czellből:

Vegyesv. regg.	4·36 p.	Személyv. d.	2·15
Gyorsv. d.	10.01 „	„ este	12·24 „

Kis-Czell—Pápa

(Szerda és pénzek kivételével naponta.)

Indul személyvonat este . . . . . 6·40 p

Kis-Czell—Szombathely.

(Minden kedd en és pentekon közlekedik.)

Indul: Kis Czellből:	Érkezik: Kis-Czellbe:
Vegyesv. regg. 6·15 p.	Vegyesv. d. u. 5·46 p.

Kis Czell—Csáktornya.

Indul: Kis-Czellből:	Érkezik: Kis-Czellbe:
Vegyesv. regg 4·50 p	Személyv. d. e. 9·07 p.
„ „ 2·05 „	Vegyesv. d. u. 12·51 „
Személyv. este 6.10	„ este 8·46 „

Kis-Czell—Székesfehérvár.

Indul: Kis-Czellből:	Érkezik: Kis-Czellbe:
Vegyesv. regg. 4·29 p.	Személyv. d. u. 1·14 p.
Személyv. d. u 2·20 „	Vegyesv. d. u 5·41 „

Kis-Czell—Pándorf.

Indul: Kis-Czeb 61	Érkezik: Kis-Czellbe:
Személyv. regg. 5·15 p.	Személyv. d. e. 9·45 p.
Vegyesv. d. u. 2·21 „	Vegyesv. este 8·30 „

„Somlyóvidéki Hirlap" „Kis-Czell és Vidéke"

„Vörösmarty"-könyvnyomdája Devecser.

A modern technika minden kellékével felszerelt nagyszabásu nyomdánk elvállal minden e szakba vágó munkákat pontos és diszes kiállitást, u. m.

könyveket, hetilapokat, kereskedelmi nyomtatványokat, röpiratokat. | Meghivókat, körleveleket, gyászjelentéseket, névjegyeket stb. stb.

Minden néven nevezendő nyomdai munkákat diszesen és izlésesen a legolcsóbb áron állitja ki.

Megrendeléseket elfogad:

a „Kis-Czell és Vidéke" kiadóhivatala Kis-Czell

Gyarmaty-tér 76, Géfin-féle ház.

Értesités.

Alulirott van szerencsém a n. é. közönség becses tudomására adni, miszerint az eddig fennálló

koporsó-raktáramat

özvegy Pálfi Ferenczné vásártér utczai házába helyeztem át, melyben mindennemü érez- és fakor

Azonkivül elvállalok a legnagyobb diszpompával ravatalok felállitását, ugyszintén mindennemü

épület- és butormunkák

elkészitését a legjutányosabb árak mellett.

A n. é. közönség kegyes pártfogását kérve maradtam

teljes tisztelettel

Szalay Gyula,

asztalos.

1899. Nyom. »Vörösmarty« könyvnyomda és hirlapkiadó vállalat Gyarmatyján Devecserben.

Kis-Czell, 1900. II. évfolyam. 6. szám. Vasárnap, febrár 4.

KIS-CZELL ÉS VIDÉKE

KÖZERDEKÜ FÜGGETLEN UJSÁG.

Mejelen minden vasárnap. Jelige: »Küzdelem az igazságért«

Egy évre . . . . 8 kor | Negyedévre . . 2 kor. — fil.
Fél évre . . . . 4 „ | Egyes szám ára — „ 20 „

Szerkesztővel értekezhetni: szerdán, csütörtökön és pénteken.

Felelős szerkesztő:
HUSS GYULA.

Szerkesztőség és kiadóhivatal: [illegible]
Kis-Czell, Gyarmati-ér 76. szám. Ide intézendők a lap szellemi és anyagi részét illető minden küldemények. Névtelen levelek figyelembe nem vétetnek.

Harmincz esztendő óta tömérdek czikkely, parlamenti és egyéb beszéd szól a magyar ipar pangásáról. Ajánlottak ellene megszámlálhatatlan panaceát, próbálták igy, próbálták amugy, de szemben azzal a nagy szabásu fellendüléssel, amelyet az ország az utolsó évtizedekben minden más téren produkált, az ipari fejlődés ma is alig vehető számba.

Okot erre mi is mondhatnánk eleget. A magyar nem iparüző nép. Földje, szokásai, erkölcse elsősorban mind az agrárfoglalkozások felé terelték. És ha reá is fanyalodik valami mesterségre, megelégszik vele, hogy szük körben, csekély eszközök kel üzze. Hiányzik belőle az üzleti szellem, az élelmes ég; e tényezők nélkül pedig az ipar igazi felpezsdülése nem képzelhető.

Klaszikus példa erre Szirákynak, a nagyhirü fehérvári bicskakeszitőnek esete, amelyből anekdota vált immár. Pompás, feltétlenül versenyképes készitményeinek a messze külföldön is hire ment és egy angol czég fényes rendelést tett nála: egyszerre 200.000 darab csillagos bicskára. Az öreg fejcsóválva fogadta az ajánlatot:

Nincs jobb kedve az angolnak, mint hogy rossz viczczeket faragjon! . . .

És ad acta tette a rendelést. Sohasem birták neki megmagmagyarázni, hogy egy fényes üzletet szalasztott el, amelyhez a tőkét bármely nagy pénzintézet szivesen bocsátotta volna rendelkezésére.

Az ilyen Szirákyak ma is számosan vannak a magyar iparosok között; többen mint sem gondolnók. Gyáraink már vannak, de hihetetlen az az aggodalmasság, a vállalkozási kedv és bátorság teljes hiánya, amelylyel kevés kivétellel ügyeiket kezelik.

Egyik legszembetünőbb példa erre az a mód, ahogyan a magyar iparczikkeknek reklamot csinálnak.

Ma a reklam fontosságát magyarázni felesleges. Ez a motóra mindennek: a szárny, amely merész röpülésével viszi a vállalkozó sokat sikerre. Nélküle béna minden ipari, vagy kereskedelmi kezdeményezés, erejét veszíti a legértékesebb idea is. Aki okosan tudja felhasználni, silányabb czikkével is jobban boldogul, mint nélküle a legjobb, legtökéletesebb produktum készitője.

A külföld régtől fogva és teljes mértékben felismerte ennek a nagyforgalmi értéknek a fontosságát. Tudatára jött annak, hogy a modern élet lázában a legnagyobb hatalom a nyomtatott betü, amely nem ismer akadályt, áthat hegyen-völgyön, tengereken, hozzáfér mindenüvé és mindenkihez. És a külföldi iparosok és kereskedők élnek is ezzel a nagyhatalmi fegyverrel. Készitményeiket belezugják, harsogják fülünkbe, elárasztják azok hirével házaink falát, ujságainkat, a szinlapot, gyujtószer [illegible] körülöttünk van, mi kezünkbe kerül. Akaratunk ellenére hozzászoktatnak bennünket azok nevéhez, védjegyéhez, csomagolási módjához.

De itt következik az a momentum, a melyre czikkelyünkben különösen rá akartunk mutatni.

Újabban a magyar iparos is mindinkább számol a reklam fontosságával. Ha nem is erejéhez képest, vagy a szükséghez mérten, de meg is hasonlithatatlanul többet áldoz hirdetésre, plakátra, mint egy-két évtizeddel ezelőtt. De ha bemegyünk akár a főváros, akár valamely nagyobb vidéki város üzletébe, vajjon megtaláljuk-e a magyar iparczikkek eme hirdetőit? Lehet, hogy igen, de csak eldugva, mellőzöttebb mint a mostohát. A kirakatban, vagy a szembeötlőbb helyeken külföldi produktumok tolakodó szószólói tünnek elénk.

TARCZA.

Az özvegy asszony.

Mert jaj ám az özvegy asszonynak! Jaj neki, ha szegényen vénségére marad: akár élhen veszhet, koldulni járhat! Jaj neki, ha szép és fiatal! Szép asszonynak csufolják, kedvében járnak dedig könny az ára ennek a kedveskedésnek.

De ezerszer jaj, ha szép is, fiatal is, meg pénze is van. Szembe »szép asszony« »nagyságos asszonyom«; jár utána fiatalja — vénje — bolondítják, kényszeritik — ám a háta megett — de erről jobb hallgatni.

Ilyenforma a sora özvegy András Pálné, mes Katinka asszonyomnak is, mert hiába testálta reá a megboldogultja a nagy háromemeletes házat; hiába tele a pénzszekrénye; hiába lágy az ágya, akár a selyem.

Mosolygós arczáért, hajlós termeteért még mindenki megfordul utánna az utczán — mi haszna belőle?

Ha meg is siratta tisztességel vén urat, ha ki sem mozdult a gyászév alatt, ha kivárta a kinos esztendőt, ha meg is toldotta hat héttel és csak aztán ment először szinházba — kopik a szája cselédnek, szomszédnak, megyen már, mulat már az özvegy asszony!

Hiába eteti, oltözteti a szegény gyermekeket, hiába ad minden koldusnak annyit, hogy egy állo napig folyton csak őt áldja — nem fog rajta az áldás! Marad özvegy asszony, kinek csak a pénze sok, az irigy temérdek; de barátja nincs és estéi olyan csendesek, olyan csendesek — és komorak.

Halomra veszi a sirága sok könyvet, nézi, lapozgat folyton s ha végére ért, azt sem tudja mit olvasott.

— Elmegy a szinházba. Sir, nevet, de ha haza jön, nincs, kinek elmondja, mit látott, mit hallott! . . .

— Hiszenjártak már nala olyanok is, akik férjhez akarták adni — akár grófhoz is. Ilyen szép özvegy asszony, ilyen pénzes nagysága! De szóba sem mert velük állni. Uramfia! Hogy ő kinálja magát?!

[illegible] barátja, aki lemondott már hentesmesterségéről és most háziur; csinos ember! Kicsit kövér, kevés szet kopasz, gyerekeit már kiházasitotta, régóta szerelmes Katinka asszonyba és összeillenek. Özvegy mindkettő; a koruk is megegyezik: Barhamovits uram ötvennyolcz, a szép asszony huszonnét esztendős!

Sirt szegény nevettében!

Levelet is kapott majd minden nap; irak neki, hogy lángolnak érte, őrülten szeretik — ilyenkor szégyelte magát.

Egyszer aztán megjárta ő is. Karácsony felé volt. Rövid nap után hosszu unalmas est, amikor a szoba barátságtalan, a levegő tele az ásitás baczillusaival. Ilyenkor még a névtelen levelet is szivesen elolvassa az ember.

Zsurnalisztа irta, névtelen se volt, nagybetüs és gyönyörü. Virágos, még se czifra, hosszu [illegible] nem unalmas, gyönyörüség volt elolvasni.

Csak olvasta, olvasta folyton; szivta magába az édes mérget, az idvezitő, örök, hivséges barátságáról. Valaszolt is nagyhirtelen. Elhivta vasárnap délutánra.

Hogy elküldte, szivesen vette volna vissza; haragudott, békétlenkedett egész nap, nem tudta, mi baja — várta, várta a vasárnapot.

Vasárnap az ablakhoz ült; nézte az utczát, a járókelőket; ha valami csinosabb formáju ember látott, dobbant a szive kettőt-hármat hátha [illegible] ez az.

Egyszer aztán — ajtónyilast, lépést se hallott — csinos fiatal ember hajlongott előtte. Idősebb nala tán 2—3 évvel.

Hogy, hogy nem, ült is már, meg beszélt is Vasárnapi csendről, ünnepről, hitről — az asszony még csak hallgatta.

Mindig hallgatta volna.

Csengett a szava, mint a kis harang és csudálatosan beszélt. Lámpagyujtáskor a zongorához ült. De milyen muzsika volt ez! Talán nem is Andrásné asszonyom csendes zongorája sóhajtott és örvendett akkorákat?

Uzsonnatájt menni készült, hogy Katinka mamaztalta, csak fecsegett tovább, zsurnalistasbálról, asszonyokról, hangversenyről, divatról, közbe pedig dicsérte a feles kávét, meg a habos süteményt.

Azok csábitanak vételre, csinos, sok szinü képeken ajánlva mindent.

Ily képen kereskedőink a külföldi ipar czikkeknek öntudatlan terjesztőivé és hazai aknak elnyomóivá válnak. Ahelyett, hogy a magyar áruértlépnének sorompóba, még ha az valamivel gyengébb is, szivesebben istápolják még a selejtesebb külföldi czikket is.

Nemcsoda hát, ha rajtunk az utolsó gomb is idegen készitmény, és hogy ipa runk szemben annyi áldozattal, igaz és becsületes törekvéssel a pangás stádiumá ban van.

Első sorban kereskedőinknek, az ipar czikkek természetes közvetitőinek kell fel karolniok a magyar ipar termékeit. Gyáro sainkat, iparosainkat segiteniök kell a becsületes terjesztés, a tisztességes reklam munkájában. Áldozniok kell a hirdetésekre, reklamokra, hogy a nagy közönség figyelme felhivassék és ismerje, tudja hol, mit és hogyan vásárolhat.

Ma már ez amugy sem nehéz. A parlament egyik legközelebbi intézkedése a hirdetési bélyegnek, amely eddig nagy sulylyal nehezedett az iparczikkek hirének tovabbitására, eltörlése lesz. Az áldozat, a melylyel a reklam ezután járni fog, módot nyujt reá, hogy nagyobb mértékben vegyük fel a külfölddel a versenyt. És ez a csoda szer, némi ötletességgel, okosan és rend szeresen alkalmazva. nem várt fellendülést fog okozni iparunk terén.

Második honszerzés.

Gazdasági életünk egyik legfontosabb feladata az, hogy a társadalom mennél na gyobb rétegének adjunk tért a nagy nem zeti acitióra van szükségünk, ezt várja minden hazafias magyar ember. Ki vezet hetné ily nagy gazdasági actiót, ha Darányi földmivelésügyi miniszterünk nem, ki egész tudásával, teljes erejével igyekszik a nemzet jólétét, boldogságát emelni, kinek működése már a külföldön is nagy érdeklődést, figyelmet keltett?!

Örömmel üdvözöljük Darányi minisztert legujabbi munkájában, melynek, keresztülvitele előreláthatólag sulyos akadályokba fog ütközni. Eme nagy horderejü munka: a telepités. Nem uj dolog ez, már égebben vetette fel ez eszmét a kormány: de ez nagyon különbözik a Mária Therézia alatti telepitésekkel melyek nem ütköztek oly nagy akadályokba, mint ma. Akkor a telepes ingyen kapott földet, ingyen mindent, ami a megélhetésre szükséges, csak hogy a pusztaság ne maradjon néptelenül De ma erre nincs casus, nincs helye a költekezésnek; ma már nem egyedül az a czél, hogy a pusztaság benépesüljön. Ma nehéz viszonyok közt élünk, a telepitésre fordítandó összegnek meg kell térülnie, nem ugy mint Mária Therézia uralkodása alatt, a mikor volt pénz bőven Ma a telepités nemzeti culturmissiót teljesit, magyarositásra törekszik, nem ugy mint Mária Therézia alatt volt, a mikor nem törődtek azzal, hogy milyen nemzetiségit telepitettek le, akár németet, vagy francziát, vagy spanyolt.

Nehéz is annak teljes mértékben való keresztülvitele; ez tüzetes tanulmányozást igényel és csakis több oldalas történt megvitatás, eszmecsere után lehet majd a telepitéshez fogni. Vigyáznunk kell, hogy czéltalan ne legyen törekvésünk. Az eszme érett, az csak érleltetésre vár, érleltetésre, hogy abból gyümölcsöt huzhassunk. Ve tegetni való időnk nincs s visszariadnunk sem szabad a komoly munkától. Darányi ezerepe ez ügyben csak dicsérendő, a le folyt tárgyalásokból kitünőleg — látjuk benne az erőt, az akaratot, a hamisitatlan munka kedvet; és lehetetlen, hogy egy örömsugár ne vonuljon át arczainkon mindannyiszor, ha egy ily nemes szív feledhetlen műveivel találkozunk. —

Egy hatalmas népmozgósitásról, a vidékek gazdasági helyzetének és lelkének átformálásáról van szó, melynek segitségével elidegenült területeket (Délmagyarország, Szlavónia) igyekszünk majd vissahóditani a magyar állam számára. A régebbi telepitésnek az volt a hibája, hogy magyar rajokat küldtünk nemzetiségi lakosok közé, igy az oláhok közé, a minek következménye az lett, hogy a magyar elolához odott, tehát a várva várt remény elmaradt: az oláh megmaradt oláhnak, a magyar pedig átvaozott oláhnak. Hisz ez a körülmény természetes logika: a települők sajátitják el a törzslakósok szokásait, nyelvét és nem a törzslakósság a települőkét. —

Gazdasági, social, faji szempontból egyaránt rászorultunk a helyes telepitésre. Tudnunk kell, honnan hová telepitünk, mi szükséges az egyiknek, mi a másiknak a megélhetésre.

Szükségünk van a telepitésre, mert sok munkáshelyen kiütött a földéhség, nem szerezhet semmit a magyar magának, nincsenek keresetforrásai; szükséges, hogy a jómódu földmives osztályt is, meg a magyar középbirtokos osztályt helyre állitsuk; s ükséges, mert sok nemzeti vidéken az idegen ajkuak jutnak mindinkább tul sulyra, holott czélunk az, hogy ezek megmagyarosodjanak és szükséges még sok okból, melyeket e helyen felsorolni hosszu volna Ovatosan kell eljárni, gondoskodni kell e öre arró', hogy a nemzetiségek meg ne hóditsanak majd bennünket. Különös teendőnk, hogy az országban a városokat tegyük erőssé, izmossá, actióképessé, s igy a megerősüdött városok körül telepitsünk, mert a magyar faj csak ott képes magának tért hóditani, a hol a magyar város kelet kezik és mennél erősebbé fogjuk tenni a városi életet, annál meglepetőbb lesz az eredmeny nemzeti missiónkban.

A nemzet élet kérdése a telepités, erre nézve nem szabad visszariadni semmiféle áldozattól. Mi az állam kezébe tesszük le sorsunkat, mely az egész magyar társadalommal karöltve czéltudatosan, tervszerüen, fontolgatva fogjon a nagy munkához, mert ellen esetben megeshetik, hogy a nagymérvü telepités csak kárunkra lehet

---

Öreg este volt, mikor elment, De távozása után is ugy rémlett az asszonynak, hogy tele a szoba zsurnalisztakkal. Letültek aztán felkeltek, diskuráltak. zongoráztak — még álmában is csak zsurnalisztakkal tánczolt. Csudálatosan hasonlitottak egymáshoz s valamennyit Mérey Akosnak hivták,

Ákos!

Másnap is eljött ugy estefelé hat óra után. Ujságot hozott, felolvasott belőle. A saját czikkét — szerénykedett folyton s mutogatta a nagy I betüt, az alneve kezdőbetüjét:

Ikarusz!

Azután mindennap ott volt; hogyan telt az idő:! Nappal önfeledt álmodozással este olvasgatással, zenével. Igy képzelte ezt mindig! S ha boldog, elégedett is volt András Pál uram oldalán, mindig sirt a lelke egy rokonlélekért — egy papirt vesz, — az asszonyával nemcsak eleven jószágokról, meg drága husárfolyamokról beszél — hisz az Isten nyugasztalja András Pál uramat de csak szimpla ember volt a szép Katinkához, akit finom iskolaba járattak, urasan neveltek, gazdag embernek szántak. Ki tehet rola, hogy a gazdag kéró mészáros volt?

S hogy teltek az évek, mind sóvárgóbb lett a „elke, de a sóvárgás formát nem öltött, nem vágyott szeretni, sőt egyáltalán nem voltak vágyai, hisz mindene megvolt — ha kérdezték volna meg se tudta volna mondani, mi hántja, az halála után vette csak észre, hogy milyen más lett volna a házas élete, ha férje barátja is lett volna — ha megértették volna egymást egészen.

Igy csak egy nagy úr maradt a boldogult után és ebbe a nagy úrbe, mely esztendőről esztendőre nőtt, hirtelen bereszkelte magát a büvös szavu, mély hangu zsurnaliszta.

O'yan hirtelen, hogy az asszony maga se tudta még, hiszen hiszen ha megmondják neki, talan el sem hiszi, hogy szereti, forrón szereti azt a kedves fiatal embert.

Nem is kutatta érzéseit. Jól esett neki, hogy gondolatainak tárgya van, jólesett a mindennapi vendég tiszteletteljes udvarlása. Nem bánta a rossz nyelvek beszédét, a cselédnép mosolyát kinek felelős ő tetteiért? Hat neki nincs jussa a boldogsághoz?

— Hát nem özvegy asszony? — Hiszen bizony férjhez is mehet ő még egyszer.

Ezt végig sem merte gondolni Oly szépnek látta a jövőt.

Mahelnap itt a karácsony és Katinka ni csak a dolga elejet sem kezdte meg. Hogy az ujságiró is itt fesz a szent estén, nagy fát kell disziteni, pompas vacsoráról gondoskodni, sok szép ajándékot venni, hadd örüljön a házában mindenki. hadd legyen boldog a szegény is, mikor neki oly szép karacsonya lesz.

Járja a boltokat, vásárol halomra, délig alig végez, a délután meg oly rövid!

A zsurnalista nótáját próbalna, de ilyenkor csak sóhajt a zongora. de hogy kiáltja erősen, hatalmasan: „Ha te engem szintoly hiven szeretnél!" Aztán hirnezni kell! Neki ujságtartót varr, selyemből valót. Ikarusz áll rajta czifra nagy betükkel. virágok, és babérlevelek közt, ennek el kell készülni.

Oly hamar besötétedik; itt lesz mindjárt. Mostanába uzsonna előtt jön, néha vacsorára maradt, de vacsora után rögtön megyen. S ezért Katinka nagyon hálás, mert most tudja már, hogy szereti ezt a szellemdus fiatal embert, szereti mély, igaz asszonyi szerelemmel és nem kutatja, hogy a férfi szereti-e? Érte vagy pénzeért jár-e hozzá?

Szereti!

Alig várja. hogy leégjenek a gyertyácskak. Még tavaly is — oh istenem vastagabbakat vett, hogy tovább világitson, tündököljön a fa, hogy soká lássa a megelégedett arczu, boldogan ugrándozó gyermekeket.

Küldené már őket s Ákost nézi, nem unja-e a zsivajt? Oh annak is készitett meglepetést, de azt csak későbbre tartogatja, majd ha csend lesz, majd ha ott ülnek egymás mellett ha barátságfeleségül venné e őt?

Egyszeruen megkérdezi, a szive majd meghasad a boldogságtól s nevetve csókolja a távozó kicsikéket,

A gyertyácskak pislognak, egyenként oltogatja ki őket, hogy lassan fogyjanak s hogy soká legyen dolga.

A szoba mar majdnem sötét, csak az utczáról dereng be halvany világósság; a levegő édes karácsonyi illattal van tele s az asszony olyan furcsán érzi magát, hallja a szive dobogását,

Hisz igy képzelte, hogy a szoba sötét lesz, hogy a keresetre ül ő is és azután szó szót adva — eljegyzésüket ülik az este.

Az utolsó gyertyácskát oltja ki épp, észre sem veszi, hogy a férfi mögéje került, derékon

és igy a telepités nem honfoglalást fog eredményezni, hanem annak ellentéte is bekövetkezhetik.

D ha ősidőben a magyar megtudta ismerni bizottságának alapját s ezt le is tudta fektetni, miért ne lehetne a nemzet most is a maga magának alapitója, pártfogója?

Ha a telepitésnek sikere lesz, ugy ha zánk jövője, fenállása erősen biztositva lesz, a nemzetiség el fog fojtatni, hatástalanná fog tétetni, mert csak igy lesz biztositva az ut, melyen haladva elérhetjük azt, hogy utódaink szegények ne lehessenek s hogy mi nyugodtabban tekinthessünk vissza tevékeny, áldozatra kész életünkre.

Itt csak közakaratnak kell lángra lobbannia! Ha ez megvan, a többi már magától következik, mert hisz a költő is énekli, hogy az akarat előbb-utóbb, de borostyánt arat!

Ne áljunk veszteg! Ébredjünk! S mutassuk meg áldozatainkkal a telepités oltára mellett Európának, hogy a magyarok is megtudják érteni a kor intő szavát!

HIREK.

— **Megyegyülés.** Vasvármegye törvényhatósági bizottsága első évnegyedbeli közgyülését holnap tartja Szombathelyen.

— **Az Osztrák-Magyar-Bank** legközelebb öt fiók bankot állit fel, ezek között egyet Szombathelyen.

— **Batthiány szobor alap.** Az ikervári Batthiány szoborra szépen folynak be adományok. Epdig körülbelül 4000 korona folyt be a szobor-alap javáta. A tervezett obeliszk helyett valószinü emlékszobrot állitanak fel. A gyüj ő bizottság legközelebb országos gyüjtést indit. Az eddigi sikerből itélve valószinü, hogy a szükségez pénz ez évben összegyül és a szobrot a jövő évben fellehet állitani. Az eddigi terv szerint Batthiány szobrát a jövő év október 6-án állitják fel a vértanuk szomoru emlékü napján.

— **Köszönetnyilvánitás.** Mindazon szives jólelkeknek, kik ls enben boldogult szeretett apát urunk, rendtársunk temeté sén megjelentek s mindazoknak, kik a te metésre kocsikat is voltak szivesek áten gedni, e helyen mondunk forró köszönetet. Kis-Czell, 1900. febrár hó 1. A Szent Benedek-rend kis-czelli tagjai.

— **Pénzintézeti mérleg.** A Kemenesaljai Takarékpénztár mérlege a mult 1899. évről már elkészült. Az intézet mult evi mérlege fényes eredményt mutat fel. Az intézet mérlegét lapunk jövő számában közöljük, amely alkalommal kimeritő tudósitással is szolgálunk az intézet forgalmát stb. illetőleg.

— **Tánczvigalmak.** A polgári olvasókör tánczvigalma tegnap folyt le az idősb Tóry György-féle vendéglőben, melyről lapunk jövő számában hozunk kimeritő tudósitást. A jövő szombaton, folyó hó 10-én lesz a Casinó bál a vasuti étterem helyiségeiben. A kis czelli ifjuság bálja, mely hangversenynyel lesz egybekötve, szintén szombaton lesz a »Korona« szálloda diszteremében, Az ifjuság bálja, tekintve azt az érdeklődést, melyet a bál iránt a közönség tanusit, egyike lesz a farsang legsikerültebb mulatságának. Élénk érdeklődés nyilvánul az ifju Daloskör bálja iránt is, mely e hó 17-én lesz szintén a „Korona“-szálloda termében. Dalosaink erősen készülnek s k d ves meglepetésben óhajtják részesiteni a közönséget.

— **Színészet.** Halmay Imre szintársulata jelenleg Kőszegen tartja előadásait a közönség élénk érdeklődése és pártfogása mellett. A társulat jó erőkből áll s gy hisszük, hogy közönségünk Halmay társulatát az alatt a rövid idő alatt, melyben városunkban tartózkodni fog, a jól megérdemlett pártfogásban fogja részesiteni. A társulat valószinü pár nappal később fogj előadásai sorozatát megkezdeni, mint azt tervezte, miután a Korona szálloda termében, hol a szinielőadások lesznek, a jövő szombaton bál lesz.

— **Ujonczozás.** A kiz czelli járás területéről a sorozás Kis-Czellben márczius hó 2. 3. 5. és 6 án lesz.

— **Országos vásárok.** A kis czelli országos vásárok ez évben a következő napokon tartatnak meg: Márcsius 1., május 16, junius 28, szeptember 1., október 24, deczember 6.

— **Kérelem.** Levelezőinket, lapunk olvasóit és barátait arra kérjük, hogy a náluk előforduló és tudomásukra jövő, hirlapi közlésre érdemes hireket sziveskedjenek nekünk mindenkor beküldeni. Tudósitást bárkitől szivesen fogadnnk. A hir beküldőjének nevét azonban tudnnnk kell.

— **Tánczmulatság.** A nemes-magasii önk tüzoltó egylet 1900. évi február hó 18 án felszerelései gyarapitása czéljából Scheiber Vilmos vendéglőjében zártkörü tánczmulatságot rendez, melyre a meghivókat már szétküldte a ren le őség. Beléptidij személyenkint 80 fillér, családjegy két korona. Kezdete este 7 órakor.

— **Müködvelő előadás Ostfi-Asszonyfán.** Ostfi-Asszonyfán mult vasárnap iparosokból és a földmives osztályból alakult társaság müködvelő előadást rendezett Szinre került a „Falu rossza“ Tóth Edének 100 drb. arannyal jutalmazott népszin müve. — Valóban kellemes estét élvezett végig a több száza menő hallgatóság. Igazán dicséretre méltó a kitartással párosult szorgalom, mely a müködvelőkön meglátszott és csakis ennek köszönheto azon nagy hatás mit elértek az előadással A közönség mind végig felszult figyelemmel kisérte az előadást és tetszésének a sok taps által adott kifejezést. De rá is szolgáltak a sok tapsra a müködvelők: Szentes Lidi — Finom Rozsi — oly gyönyörü hang hordozással énekelt hogy minden dalát megkellett ujrázni. Méltó partnere volt Rábai István — Göndör szerepében. Különösen nagy hatást értek el kettős dalaikkal. Nagy Pál — Feledi szerepében oly ügyesen forgolódott a szinpadon, hogy akár egy tanult szinésznek is dicséretére vált volna. De gyermekei: Szaffnauer Jóska — Lajos — Nagy Anna — Boriska — Szabó Lidia — Batky Tercsi nem hagyták apjokat cserben. Szerepeiket egészen átérezve játszották el. Különösen Nagy Anna oly érzéssel fogta fel és adta elő Boriskát hogy akár melyik nagyobb szinpadon is megállhatta volna helyét. Megis halálta neki a közönség mert több izben a lámpák elé hivta. — Hát még Peőcz Sámuel — Gonosz Pista — a baktert oly élethü carakterrel adta hogy minden megjelenésével megnevettette a közönséget. — De a mellék szereplők is mintha vetélkedtek volna a főbb szereplőkkel meg álltak helyőket például Nagy Pálné — Csapóné — olyafi nyelves komám asszonyt játszott hogy csak! pedig áldott lelkü teremtés. Czencz Károly oly csendbiztosi pozitura vágta magát mintha csak annak született volna. A módos asszonyok Béka Istvánné, Rábai Istvánné magyaros viseletükkel jól festettek a szinpadon. Hogy pedig teljes legyen reterádánk emlitsük fel, hogy Peőcz Lajos Dominek Sándor a két czigány szerepében, Lukács István (öreg paraszt) Molnár János (a kántor) Passinger Margit (Gonosznő) Szaffnauer János (szőlő pásztor) Gassler Károly (zsidó korcsmáros) és Korák János (Jóska béres) szerepjökben jó alakitásokat adtak. — Nem is maradt hálátlan a közönség; mely a darab végén több izben kihivta az is, hogy engedve a köz ohajnak ma vasárnap az az február 4-ikén ismét elő adják a müködvelők. (V.)

— **Meghivás.** Kis-czelli ipartestület betegsegélyző pénztára III-ik évi rendes közgyülését 1900 évi február hó 11-én délután 2 órakor Kis-Czellben a városház tanácstermében tartja, melyre minden ipartestületi tag és minden iparos segéd tisztelettel meghivatik.

Kis-Czell város előljárósága ezennel pályázatot hirdet 12 utczai hordarra, kik hajlandók volnának napi két korona dijért a közönséget egyik utczáról a másikra átvinni. Ezen állások azonnal betöltendők és addig tart, mig a mennybéli utcsináló a mostani nagy sárt napsugaraival felszáritja. Bővebbet a városházánál. A másolat hiteléül:

A »KIS CZELL és VIDÉKE szerkesztősége

— **Ki akar olcsó kalapot venni?** Löwenstein J. és fiai helybeli kereskedő czég a közelmult napokban óriási mennyiségben kapott üzletébe különféle uri és gyermekkalapokat. A czég e kalapokat mélyen lesszállitott áron adja el. Tehát aki olcsón akar kalapot venni, az forduljon fenti czéghez, hol nagy választékot talál és olcsó áron vasarolhat.

---

fogja, átöleli, ajkát keresi — édes, szép asszonynak nevezi — — —

— De Mérey ur!

S oly ijedt hangon, oly remegve mondja azt, hogy a férfi karjai batortalanul huzódnak vissza.

Hogy miért ijedt meg? Hisz örülnie kellene, hát Ákos is szereti őt!! Nem is haragszik — nem neheztel — furcsálja — ugy megijedt.

Már most hogy lesz? Hallgatnak mindketten?

S a meggyujtott lámpa sem töri meg a csendet, nem üzi ki a hallgatás árnyát.

Mérey zongorázik, szomoruat, vigat, dalol is közbe, de az asszony nem is hallja nem is veszi észre.

Töri magát, hogyan kezdhetné a szót, hogyan mondhatná majd vacsoránál, de nem jut eszébe semmi! Fejtené le mindig a férfi karjait és mintha lehelétét érezné folyton — —

Hiszen nem haragszom! szeretné kiáltani; hiszen megcsókolhat most is, szeretné mondani a zongorázónak, de az csak lecsüggesztett fejjel veri a billentyut s nem érti, nem birja érteni — hát játszott vele az asszony?

És a drága bor sem aldja meg a nyelvét. Beszél mind a kettő mily édes karácsony ünnepe, milyen szép is az élet, ha adhat az ember; mily boldogok a gyermekek, — de mind ritkább a szó, mind halkabb az utcza zaja — — —

— Elmegy már Mérey ur?

— Látom nagyságos asszonyom faradt kifarasztotta a mai nap.

Marasztalná, de nem birja. Mit gondolna ez az ember?

— A viszontlátásra, Mérey ur!

Mintha a lelkét vitte volna el, a szive is alig dobban. Hát hiába kénzhe olyan a szent estét? Hát egy kis ölelésért tudott oly baratságtalan lenni? Hát ő maga üzi el egyetlen barátját, aki megédesitette, aki boldoggá tette nekl az utolsó heteket?

Oh be boldogtalan!

A cselédek kaczagasa hallatszik, bántja a zaj! Hát mas miért boldog?

Mer jaj az özvegyasszonynak, ha vénségére egymagára marad, jaj neki, ha fiatal, de ezerszer jaj, ha szép is, fiatal is, gazdag is — — — no meg ha nem modern asszony!

*

A zsurnaliszta meg nyugtalanul hánykolódik ágyában. Hát hogyan kezdje szegény holnap ujra, mikor ugy elhirtelenkedte a dolgot? —

s L. E

— **Magyar szó.** Ez alatt a czim alatt új napilap indult meg a fővárosban február elsejével. Pártoktól teljesen függetlenül, a legtisztább szabadelvüséget fogja szolgálni, jelszavául az igazság szent elvét irta zászlajára, mely körül a magyar ujságirók színe-java csoportosul. Naponként este 6 órakor jelenik meg s igy a vidéki olvasók az ország legtávolabb eső részén is már korareggel kezükbe kapják az ujságot. Az uj lap szakitani fog a napilapok megrögzött sablonjával s formában ugy, mint tartalmában uj és eredeti lesz. Pontos, megbizható értesülések, aktualis közlemények, az igazságnak pártatlan kimondása bizonyára hamarosan népszerüvé teszik az uj lapot, a melynek előfizetési ára egész évre 28 korona, félévre 14 korona, negyedévre 7 korona, egy hóra 2 korona 40 fillér. Egyes szám ára 10 fillér. Mutatványszámokat ingyen küld a kiadóhivatal, Budapest, Sarkantyus-utcza 3. sz.

— **Hátralékos előfizetőinket** *ismételten tisztelettel kérjük a hátralékok mielőbbi beküldésére, hogy több oldalu kötelezettségeinknek mi is eleget tudjunk tenni.*

Egy 17 soros teljesen uj „Hungária" sorvető gép igen jutányos áron eladó. Megtekinthető Rosenheim Ferencz lakatos-mesternél K.-Czellben.

VASUTI MENETREND.

Érvényes 1899. okt 1-től

Bpest k. p. Győr—Fehring—Gráczi vonal Szombathely—Grácz felé:

Indul: **Kis-Czelből:**

Személyv.	regg. 4·32 p.	Gyorsv.	este 6.01 p.
„	d. u. 1·54 „	Vegyesv.	„ 8·49 „

Győr—Budapest felé.

Indul: **Kis-Czellből:**

Vegyesv.	regg. 4·36 p.	Személyv.	d. u. 2·15 p
Gyorsv.	d. e. 10.01 „	„	este 12·24 „

Kis-Czell—Pápa

(Szerda és péntek kivételével naponta.)

Indul személyvonat este . . . . . 6·40 p

Kis-Czell – Szombathely.

(Minden kedd en és pénteken közlekedik.)

Indul: **Kis-Czellből:**	Érkezik: **Kis-Czellbe:**
Vegyesv. regg. 6·15 p.	Vegyesv. d. u. 5·46 p.

Kis Czell – Csáktornya.

Indul: **Kis-Czellből:**	Érkezik: **Kis-Czellbe:**
Vegyesv. regg. 4·50 p	Személyv. d. e. 9·07 p.
„ d. u 2·05 „	Vegyesv. d. u. 12·51 „
Személyv. este 6.10 „	„ este 8.45 „

Kis-Czell—Székesfehérvár.

Indul: **Kis-Czellből:**	Érkezik: **Kis-Czellbe:**
Vegyesv. regg. 4·29 p.	Személyv. d. u. 1·14 p
Személyv. d. u 2·20 „	Vegyesv. d. u 5·41 „

Kis-Czell—Pándorf.

Indul: **Kis-Czellből:**	Érkezik: **Kis-Czellbe:**
Személyv. regg. 5·15 p.	Személyv. d. e. 9·45 p.
Vegyesv. d. u. 2·21 „	Vegyesv este 8·39 „

Nélkülözhetetlen házi gyógyszer minden családnál!

Pserhofer J.

VÉRTISZTITÓ LABDACSAI

évtizedek óta el vannak terjedve az egész világon s kevés azon család, a hol ez a páratlan házigyógyszer hiányzik.

E labdacsokat az orvosok különösen az oly bajoknál ajánlják, amelyek nehéz szétoszlásnak s dugulásnak következményei, mint pld. zavar az epekeringésben, májfájdalmak, szélhámlás, kólika, sárgaság stb.

Vértisztitó hatásuknál fogva kiválóan jó hatást gyakorolnak vérszegénység esetében s az ebből származó bajoknál, mint idegen fejfájás, szédülés stb. E vértisztitó labdacsok nagy előnye, hogy szeliden hatnak, fájdalmat nem okoznak s igy a leggyöngébb szervezettel biró egyének, sőt gyermekek is bátran használhatják.

Óvakodjunk utánzatoktól!

Használati utasitás mellékelve.

1 doboz, mely 15 labdacsból áll 21 kr.
1 tekercs, mely 6 doboz 1 frt 05 kr.

A pénz előzetes beküldése után bérmentve:

1 tekercs 1 frt 25 kr.
2 tekercs 2 frt 30 kr.
3 tekercs 3 frt 35 kr.
10 tekercs 9 frt 20 kr.

Egyedüli készitő és szétküldési főraktár:

Pserhofer J. gyógyszerész

Bécs, I. Singerstrasse 15.

Ezen labdacsok hatása gyors és biztos!

Elterjedtségüknél fogva a labdacsok a legkülönbözőbb alakokban és nevek alatt utánoztatnak, tehát mindenki csak PSERHOFER-féle vértisztitó labdacsokat kérjen, s csak azok valódiak, amelyek dobozainak fedelén piros szinben „PSERHOFER" kézirása látható.

Számtalan hála- és elismerő nyilatkozat!

A legtöbbször orvosok által ajánlva!

Használati utasitás mellékelve.

Nélkülözhetetlen házi gyógyszer minden családnál!

„Somlyóvidéki Hirlap" „Kis-Czell és Vidéke"

„Vörösmarty"-könyvnyomdája Devecser.

A modern teknika minden kellékével felszerelt nagyszabásu nyomdánk elvállal mindennemü nyomtatványok pontos és diszes kiállitását, u. m.

könyveket, beszélyeket, kereskedelmi nyomtatványokat, röpiratokat.

Meghivókat, körleveleket, gyászjelentéseket névjegyeket stb. stb.

Minden néven nevezendő nyomdai munkákat diszesen és izlésesen a legolcsóbb áron állitja ki.

Megrendeléseket elfogad:

a „Kis-Czell és Vidéke" kiadóhivatala Kis-Czell

Gyarmaty-tér 76. Géfin-féle ház.

Értesités.

Alulirott van szerencsém a n. é. közönség becses tudomására adni, miszerint az eddig Kis Czellben fennálló

koporsó-raktáramat

özvegy Páli Ferenczné vásártér utczai házába helyeztem át, melyben mindennemü ércz- és fakoporsót raktáron tartok.

Azonkivül elvállalok a legnagyobb diszpompával ravatalok felállitását, ugyszintén mindennemü

épület- és butormunkák

elkészitését a legjutányosabb árak mellett.

A n. é. közönség kegyes pártfogását kérve maradtam

teljes tisztelettel

Szalay Gyula,

asztalos.

1899. Nyom »Vörösmarty«-könyvnyomda és hirlapkiadó vállalat gyorssajtóján Devecserben.